

φύσεως διαμαρτυρίαί, ἔπρεπε νὰ φέρονται τὰς ὑπογραφὰς ὅλων τῶν λογίων καὶ ὄχι ὁμάδος, κατ' ἐκλογὴν ἀπευθυνθείσης εἰς ὁρισμένα πρόσωπα, ἀποτελοῦντα κλίκαν. Ὁ τοιοῦτος περιορισμὸς μειοῖ τὴν σημασίαν μιᾶς διαμαρτυρίας, ἣτις ἔπρεπε νὰ ἔχη πάντως εὐρυτέραν ἑκτασιν.

★

Ὑπάρχουν ἑκατοντάδες σωματείων, φανερῶν καὶ μυστικῶν, σοβρῶν καὶ λαθροβίων, ἀλλ' ὀλίγα εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δρῶσι συστηματικῶς καὶ συχνά. Ὁ «Ὀδοιπορικὸς Σύνδεσμος» ἐμφανίζεται κατὰ Κυριακὴν ὄχι εἰς κοσμικὰ κέντρα, ἀλλὰ χιλιόμετρα μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν, κατορθῶνων ν' ἀποσπᾷ ἀπὸ τὰ ζαχαροπλαστεῖα μερικοὺς Ἀθηναίους.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον ἡ πεζοπορία, ἣτις δικαιολογεῖ τὴν ὑπαρξίν του. Ἐρευνᾷ, μελετᾷ καὶ θὰ εἰσφέρει πολὺτιμον συμβολὴν προσεχῶς εἰς τὴν τοπογραφίαν, διὰ τῆς ἐκδόσεως πλήρους Ὀδηγοῦ τῆς Ἀττικῆς. Δὲν πρόκειται περὶ συνήθους Μπαϊδεκερ, ἀλλὰ θὰ εἶναι ἔργον ἐπιστημονικῆς ἀξίας. Θὰ περιλάβῃ α') τὰ ὄρη τῆς Ἀττικῆς β') τὰ παράλια καὶ γ') τὰ μεσόγεια. Θὰ ἐξαντλή ὅλα τὰ σχετικὰ θέματα, τὴν ὁτοματολογίαν, τὰ κτίρια, τὰ σπήλαια, τὰ ἐρεῖπια, τὴν συγκοινωνίαν, τὴν χλωρίδα, τὴν γεωλογικὴν σύστασιν μετὰ τῆς σχετικῆς βιβλιογραφίας. Ἡ ἐργασία αὕτη, εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὁποίας τὰ μέγιστα θὰ συμβάλῃ ἡ ἐπιτόπιος καὶ ὁμαδικὴ ἔρευνα, καὶ κατόπιν ἡ μεθοδικὴ κατὰ τάξιν τῶν ἄρθρων αἵτινα θὰ γράψουν εἰδικοί, θὰ ἀποβῇ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν πολὺτιμος. Ἄς ἐλπίζωμεν ὅτι ἡ συνεργασία τῶν εἰδικῶν θὰ εἶναι ἱκανοποιητικὴ.

★

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτασθείσης ἑκτῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ Δάντου, εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο νὰ ἐγίνετο μία ἐπιμελημένη μετάφρασις τῆς «Θείας Κωμωδίας». Τμηματικαὶ μεταφράσεις ἐγένοντο παρ' ἡμῖν μέχρι τοῦδε ἀπὸ Ἑπτα-

νησίους ποιητὰς, πλήρης δὲ ὑπὸ τοῦ Γεωργ. Ἀντωνιάδου εἰς καθαρῶν καὶ δεκαπεντασύλλαβον, βραβευθεῖσα τῇ 1881. Ἐπίσης ὁ ἐν Κ)πόλει κ. Πράσιнос ἐδημοσίευσεν ἀποσπάσματα εἰς τὸν «Λόγον» τῆς Κ)πόλεως μεταφράσεως μαλλιαρῆς. Ἐπίσης μετάφρασιν εἰς δημώδη εἶχεν ἐπιχειρήσῃ ὁ ἐν Πειραιεὶ λόγιος Γ. Ζουφρὲς, ἀλλ' ὁ θάνατος διέκοψε τὸ ἔργον του. Τὰ πέντε πρῶτα ἄσματα τῆς Κολάσεως ἔχει ἐμμέτρως μετάφρασις ὁ Π. Βεργωτῆς, μετὰ σημειώσεων ἐρμηνευτικῶν. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον λείπει εἶναι μία μετάφρασις εἰς ἀπλὴν γλῶσσαν, οὔτε ὑπερκαθαρεύουσαν, οὔτε χυδαίαν. Δὲν θὰ εὐρεθῇ κανεὶς ἐκδοτικὸς οἶκος νὰ ἀναθέσῃ τὴν ἐργασίαν εἰς Ἱταλομαθὴ λόγιον;

★

Ζήτημα πάντοτε ἄλυτον: πῶς ἐκτίσθῃ ὁ κόσμος. Ποικίλαι διετυπώθησαν γνῶμαι, πάντοτε δὲ ἐν ἀντιθέσει, οἱ θεολόγοι ἀφ' ἑνὸς, οἱ ἀστρονόμοι καὶ οἱ γεωλόγοι ἀφ' ἑτέρου. Νέαν θεωρίαν περὶ κοσμογονίας διατυπώνει ὁ Ἀμερικανὸς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Σικάγου Τσαμπερλάιν. Κατ' αὐτὸν ἡ γῆ δὲν ἐσοχηματίσθη ἐκ ψύξεως τῆς ἐν διαπύρρῳ εὐρισκομένης καταστάσει μάξης, ἀλλ' ἐκ συσσωρεύσεως κατὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν αἰῶνων μικρῶν σωματιδίων, περιδινουμένων εἰς τὸ ἀχανές, γενομένη ἔνεκα τῆς ὁμοιότητος αὐτῶν πρὸς τὸν πλανήτην ὅστις τὰ προσεῖλκυσε. Γενικῶς ὑποστηρίζει ὅτι τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Γῆς δὲν εἶναι ἐν διαπύρρῳ καταστάσει, ἀλλὰ στερεὸν ὥς ὁ φλοιὸς αὐτῆς. Κατ' αὐτὰ μὲν περὶ γενέσεως τῆς γῆς. Ἀλλὰ μήπως καὶ περὶ τῆς καταστροφῆς τῆς ὑπάρχει καμμία συμφωνία; Μόνον ἐκεῖνοι ποῦ θὰ συγκαταστροφῶν μετ' τῆς γῆς θὰ εἶναι εἰς θέσιν — ἂν προφθάσουν καὶ θὰ ἔχουν ὄρεξιν — νὰ διασκεδάσουν μὲ τὰς θεωρίας τῶν προκειομινημένων συνανθρώπων των.

★

Αὕτη ἡ πληγὴ τῆς νοσφίσεως τῆς ξένης

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ

Ἀνάγκυσις πολεμιστῶν εἰς τὰ φυλάκια.